

IVb1

TILL
KAPSEL

Till Erke-Biskopen m. m.

EDVARD BERGENHEIM.

Välkommen till vår bygd igen!
Du kommer känd och kär,
Dig möter som en gammal vän
Här månet älskadt minne än,
Det trogna land du skådar här,
Din barndomsbygd det är.

Här blommade i glans en tid,
Din lefnads gyllne vår;
Och här den kraft slog rot i frid,
Som präfvats här i lifvets strid;
Och här du gjöt din första tår
I dina barndomsår.

Du kommer åter lika kär,
Men dyrare ändå.
Ty hvad för oss det högsta är,
Nu främst du på ditt hjerta bär;
Och tysta böner här också
För dig till himlen gå.

Men äfven om de unga gladt
Din ömhet vårdar sig.
Till deras värn du blifvit satt;
Välan, sin egen enda skatt.
Sin kärlek varm och innerlig,
Den ge de ock åt dig.

Än fattiga de äro väl
På vishet som på årar
Men hoppets fröjd i deras själar
Är dem en ymnig ärfvedel,
Och mot den tid som förestår
De ropa: du är vår!

Ack, gryr det ej i ljusa drag
Alltmer vid himlens rand?
Det kommer väl en gång den dag
Då denna kraft, som än är svag
Får tjena gladt med håg och hand
Sitt folk och fosterland.

Du kommer åter lika kär

Men ditt äro ända

Nu främst du på ditt hjerta här
Och tyser höner här också

För dig till himlen gå